

↓ Nośniki tynku mogą konkurować z tradycyjnymi okładzinami przeznaczonymi do wykańczania konstrukcji drewnianych i stalowych. Są jednak mało znane i niewielu wykonawców umie je układać

Poddasze w siatce

Alternatywa dla płyt g-k

Tekst Radosław Murat
Zdjęcia Mariusz Bykowski

Przyzwyczajiliśmy się, że poddasza użytkowe zabudowuje się płytami g-k. Tymczasem pojawiają się nowe ciekawe rozwiązania. Jednym z nich jest tak zwany nośnik tynku, czyli specjalna siatka tworząca podłoże do tynkowania.

Płyty g-k są bardzo popularnym materiałem wykończeniowym, ale w przypadku poddaszy użytkowych nie zawsze okazują się idealne. Wie to każdy inwestor, który ze zgrozą obserwuje pojawianie się pęknięć na świeżo wykończonych skosach i sufitych. Niestety, drewniana konstrukcja dachu wciąż wykonuje niewielkie ruchy. W gipsowo-kartonowej okładzinie powstają przez to naprężenia, a w rezultacie pęknięcia. Projektanci coraz częściej zwracają się ku alternatywnym sposobom wykańczania skosów poddaszy. Polecają boazerie drewniane, płyty ze sklejki, płyty MFP lub płyty drzewno-magnezytowe. Okazuje się, że więźbę można również od spodu otynkować. Trzeba tylko kupić specjalną siatkę, zwaną nośnikiem tynku, która po przymocowaniu do krokwi lub rusztu nośnego utworzy równe i stabilne podłoże do wykańczania tynkiem.

Z kartonu i ze stali

Nośnik tynku, znany pod marką Stucanet, to połączenie siatki ze stali ocynkowanej lub nierdzewnej oraz perforowanego kartonu. Jest tak zbudowany, aby zapewnić jak najlepszą przyczepność tynku. Jest sprzedawany w postaci prostokątnych arkuszy o wymiarach 70 x 240 lub 33 x 255 cm. Odznaczają się one dużą elastycznością, więc łatwo można dostosować je do różnych kształtów. Są zatem szczególnie korzystne, jeśli czeka nas wykańczanie poddaszy pod dachami wielospadowymi. W sprzedaży są ponadto nośniki z dodatkową warstwą wodoodpornego kartonu bitumizowanego polecane do pomieszczeń o podwyższonej wilgotności powietrza oraz do stosowania na zewnątrz domu. Koszt standardowego nośnika Stucanet to 21,56-23,36 zł/m². Za nośnik wzmocniony stalowymi płaskownikami trzeba zapłacić 29,41 zł/m². Najdroższy jest nośnik z siatką ze stali nierdzewnej – kosztuje 56,27 zł/m².

Poddasze to nie koniec

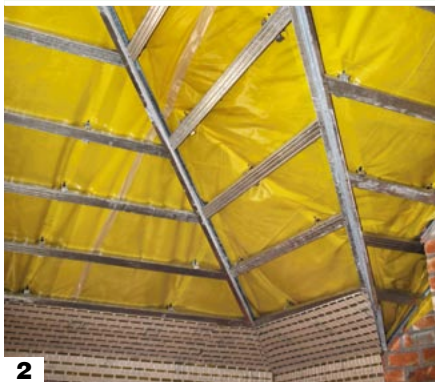
Nośniki można stosować nie tylko na poddaszach. Za ich pomocą łatwo wykończymy ściany o niewystarczającej nośności, na przykład mury z osypującym się tynkiem. Da się nimi okładać ściany szkieletowe, nawet o łukowej linii. Mogą ponadto posłużyć do zrobienia sufitu podwieszanego pod stropem, a także sufitu o kształcie łukowym. ■

Tynk zdobywa poddasze

1

↑ Poddasze przed wykończeniem trzeba ocieplić i zabezpieczyć od środka folią paroizolacyjną

2

↑ Na tak przygotowanych skosach i suficie montuje się ruszt z profili stalowych typu CW

3

↑ Rozstaw profili dla standardowego nośnika tynku powinien wynosić nie mniej niż 45 cm

4

↑ Najpierw docięte arkusze nośnika montuje się wzdłuż miejsc, w których okładzina będzie się łączyć z murem. Arkusze trzeba kierować napisami w stronę pomieszczenia

5

↑ Te fragmenty nośnika, które będą się stykać z murowanymi ścianami lub elementami betonowymi, należy pozabawić kartonu na szerokości trzech lub czterech oczek siatki

6

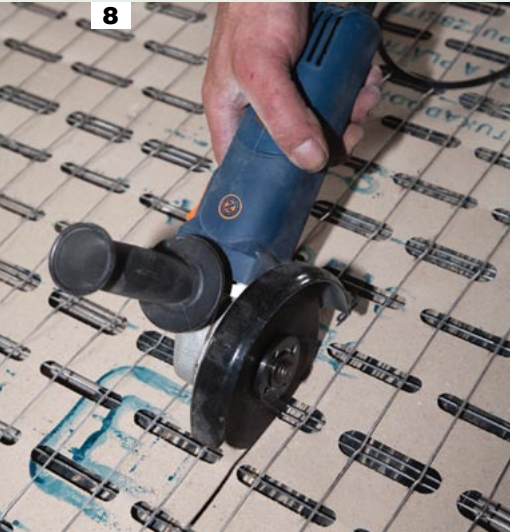
↑ W drugiej kolejności mocuje się pasy nośnika wzdłuż wewnętrznych narożników dachu. Arkusze nie mogą się bowiem łączyć wzdłuż narożników

7

↑ Narożniki zewnętrzne, na przykład wokół okien dachowych, wzmacnia się stalowymi profilami narożnikowymi mocowanymi zaprawą cementową lub gipsową

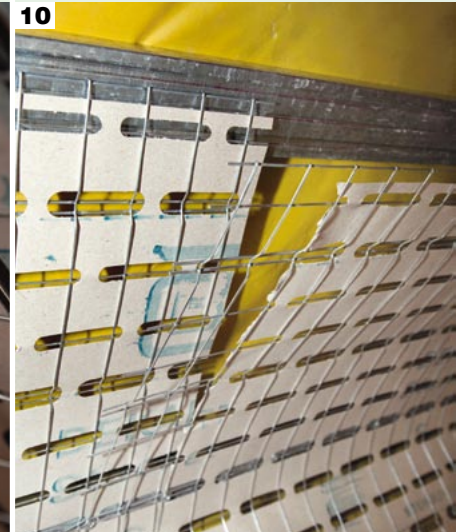
↓ Do cięcia arkuszy można używać szlifierki kątowej

↓ Nośnik przykręca się do profili blachowkrętami. Umieszcza się je co 15 cm między podwójnymi drutami siatki. Arkusze trzeba mocować z przesunięciem ich krótszych krawędzi o mniej więcej połowę długości (na mijankę)

↓ Zakłady pionowe między arkuszami muszą mieć szerokość dwóch oczek siatki, a poziome – jednego oczka. Tu również przed wykonaniem zakładu należy oderwać karton

↑ Na nośniku można układać tynk cementowo-wapienny lub gipsowy. Najwygodniej nanosić go maszynowo

↑ Łączna warstwa tynku nie powinna być cieńsza niż 2 cm

↑ Tynk układa się trójwarstwowo. Każda kolejna warstwa musi być наносzona i wygładzana, zanim poprzednia zdąży wyschnąć, zgodnie z zasadą „mokre na mokre”

↑ Wygładzanie zaprawy tynkarskiej wymaga dużo cierpliwości. Wykonawcy muszą uważać, by siatka w żadnym miejscu nie była widoczna

↑ Zaraz po zakończeniu tynkowania okładzinę się zwilża i zacierza na mokro filcową pacą →

16